

ligger to år forud for betalingsåret. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at de grupper af B-skatteydere, der ved forskudsregistreringen får overbevist skattemyndighederne om, at deres indtægt er nedadgående, vil være så talrige, at forskudsskatten af B-indtægt bliver noget lavere end her forudsat.

Når forskudsskatten af B-indtægt således bliver lavere end slutskatten af årets indtægt, skal der betales restskat i det følgende år. Restskatten af indkomsten i 1970 opkræves i tre rater, der forfalder 1. september, 1. oktober og 1. november 1971. Den opkræves med et — ikke-fradragsberettiget — tillæg på 8 pct. af skattebeløbet. Imidlertid har skatteyderne ifølge kildeskattelovens § 59 adgang til at indbetale foreløbig skat ud over de beløb, der indeholdes eller opkræves ved skattebillet. Sådanne indbetalinger kan foretages i løbet af indkomståret og indtil den 1. marts i det følgende år, og der beregnes ikke noget 8 pct.s-tillæg af disse frivillige indbetalinger, der virker som forudbetalinger på restskat. Mange skatteydere, navnlig blandt de erhvervsdrivende, vil utvivlsomt benytte adgangen til forudbetaling af restskat i begyndelsen af kalenderåret. Hvor store beløb disse forudbetalinger vil andrage, kan man selvfølgelig ikke vide. Det vil bl. a. bero på renteniveauet og likviditetsforholdene til den tid. I det følgende er det rent skønsmæssigt forudsat, at forudbetalingen vil svare til halvdelen af

det beløb, hvormed restskatten af B-indtægt overstiger den overskydende B-skat for samme indkomstår.

Ved overgangen til kildeskat vil det ikke længere være muligt at føre indkomstskatten og folkepensionsbidraget til indtægt på statsregnskabet, efterhånden som beløbene udskrives. Det vil af praktiske grunde som hovedregel være nødvendigt at vente med at tage beløbene til indtægt, til de indbetales. Da de foran anførte provenuskøn angiver de forventede, udskrevne beløb, må der ved budgetteringen tages hensyn til restancetab. Disse tab kan kun anslås rent skønsmæssigt. For B-skattens vedkommende er det forudsat, at de procentvise restancer vil blive af nogenlunde samme omfang som de tab, kommunerne i de seneste år har regnet med for samtlige skatteydere. For A-skatten er derimod regnet med restanceprocenter på ca. $\frac{2}{5}$ af de anslåede restanceprocenter for B-skatten. Hidtil er restancetabet på statskatten afholdt af kommunerne bortset fra Københavns kommune, der har en særlig afregningsordning. Det reelle likviditetstab for staten vil derfor kun andrage ca. 85 procent af det anslåede restancetab for skatteydere i alle landets kommuner.

På grundlag af de foran omtalte forudsætninger kan 100 procents udskrivning af statsindkomstskat skønnes at ville indbringe følgende beløb i de tre finansår.

Provenuskøn for statsindkomstskat ifølge kildeskatteregler for finansårene 1969-70—1971-72.

Udskrivningsprocent: 100.

	Finansår		
	1969-70	1970-71	1971-72
	mill. kr.	mill. kr.	mill. kr.
1. Foreløbig A-skat	1.526	9.384	10.760
2. Foreløbig B-skat	965	3.416	4.089
3. Foreløbig skat i alt	2.491	12.800	14.849
4. Restskat	—	680	1.428
5. Provenu før restancetab	2.491	13.480	16.277
6. Anslået restancetab	79	327	281
7. Provenuskøn	2.412	13.153	15.996

Hvis udskrivningsprocenten for indkomstårene 1970, 1971 og 1972 ikke fastsættes til 100, men til en procent fra 90 til 95, bliver

der tale om lavere provenuskøn, der fremgår af følgende oversigt.